

ΑΡΘΡΟ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Ζώντας σε μια εποχή έντονων καταστάσεων, που πολλά αμφισβητούνται, ισορροπίες ανατρέπονται, αρχές και αξίες καταρρίπτονται, πολλοί ψάχνουν για ένα φως για κάτι που να αξίζει, κάτι από το οποίο θα κρατηθούν. Πολλοί προσπαθούν να ανακαλύψουν κάποιον που να τους κάνει να ελπίζουν ότι δεν χάθηκαν τα πάντα και πως, αν το θελήσουμε, μπορούμε να βγούμε από τα αδιέξοδα που μας εγκλωβίζουν και να ανακάμψουμε.

Το Βήμα του Ασκληπιού συνεχίζει να υφίσταται, γιατί θέλησε και θέλει να το στηρίζει ο πρόεδρος του Τ.Ε.Ι. Αθήνας, καθηγητής Δημ. Νίνος. Θέλω μέσα από αυτό το «Βήμα» να αναφερθώ στον σπάνιο ηγέτη. Προσπαθώντας να δώσω έναν τίτλο στο αφιέρωμα αυτό δεν βρήκα δόκιμους όρους που να τον εκφράζουν και αρκεστήκα στο γνωριμία» με τον πρόεδρο του Τ.Ε.Ι. Αθήνας. Όσοι ανήκουμε στο χώρο του Τ.Ε.Ι. Αθήνας ή των Τ.Ε.Ι. γενικότερα, τον γνωρίζουμε καλά και οι «πλέον μακράν» λιγότερο ή καθόλου. Θέλω λοιπόν να σας τον γνωρίσω, σκιαγραφώντας μερικά από τα πολλά και σπάνια χαρακτηριστικά του.

Το πρώτο που μου έρχεται στην σκέψη και τον καθορίζει σαν άνθρωπο και επαγγελματία είναι το «άοκνον». Από τα χαράματα έως αργά τη νύχτα στο γραφείο του ασχολούμενος από τα πολύ μικρά έως τα μεγάλα και άκρως σημαντικά γεγονότα που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί και από τον πλέον κακόπιστο. Ένα δεύτερο και καθόλου σύνηθες για ηγέτη ενός από τα μεγαλύτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας είναι η ανοικτή πόρτα του γραφείου του όλες τις ημέρες και ώρες, χωρίς φυσικά να χρειάζεται να σε αναγγείλει κάποια γραμματεύς.

Αυτά που ανέφερα είναι γεγονότα που τα αντιλαμβάνεσαι θέλεις δεν θέλεις. Τα υπόλοιπα τα ανακαλύπτεις με ελάχιστη καλή πρόθεση. Ο επί σειρά ετών πρόεδρος του Τ.Ε.Ι. Αθήνας, και αυτό δεν είναι τυχαίο, είναι ένας άνθρωπος απλός με άπειρη κατανόηση και θυσιαστικό πνεύμα. Υπερβαίνει τον εαυτό του και συγκαταβαίνει στα των άλλων. Τα έγγραφα δεν χρονίζουν, μάλλον δεν τα βλέπει η επόμενη ώρα και τα θέματα



διεκπαιεώνονται. Οι επισκέψεις του στις σχολές δεν έχουν το χαρακτήρα του ελέγχου αλλά του συνεργάτη και φίλου. Καλύπτει κάθε λογική εκπαιδευτική ανάγκη, εξασφαλίζοντας πόρους με την άριστη οικονομική διαχείριση που έχει καταφέρει παρά την ελλιπή χρηματοδότηση του ιδρύματος.

Πάντα εύχαρις, προσηνής και διακονών στον αμπελώνα της εκπαίδευσης.

Διακριτικό του καλού ηγέτη αποτελεί η υπαγωγή του προσωπικού στο γενικό και αυτό κοσμίει ιδιαίτερα τον πρόεδρο. Καταφέρνει να είναι ενωτικός και ποτέ διχαστικός. Εκμεταλλεύεται τα χαρίσματα όλων δίνοντας ευκαιρίες να αξιοποιούνται και να πολλαπλασιάζονται τα «τάλαντα α έκαστος έλαβεν». Παράλληλα όμως τείνει χείρα βοηθείας στους αδυνάτους μετατρέποντας την αδυναμία σε δύναμη. Δεν επιτρέπει να παραμένουν μέσα του αρνητικά αισθήματα για κανένα.

Ξεπερνά την όποια απογοήτευση και πάει μπροστά δίνοντας παράδειγμα και ευκαιρίες. Μεταβάλλει προσωπικές απόψεις σε καλά τεκμηριωμένες εισηγήσεις. Είναι σε θέση να επιλέγει τους σωστούς συνεργάτες ανάλογα με την περίπτωση.

Δεν τον διέπει η αλαζονεία του πρώτου αλλά το πνεύμα «ο θέλων πρώτος είναι έστω πάντων έσχατος».

Αναμόρφωσε την όψη ολόκληρου του ιδρύματος με έργα που διευκολύνουν την εκπαιδευτική διαδικασία και την εν γένει παραμονή όλων μέσα σε αυτό.

Μεγάλος οραματιστής και άριστος ποδηγέτης με δυνατότητα του «οράν μακράν».

Πολλοί λίγα αυτά που αναφέρθηκαν, θα μπορούσε κανείς για μέρες να γράφει χωρίς να καταφέρει να αγγίξει την πραγματικότητα. Οι μεγάλοι άνθρωποι όμως δεν διαβάζονται αλλά βιώνονται.

Χριστίνα Μαρβάκη

Διευθύντρια Σύνταξης